

عنوان مقاله:

تمامی در سیر تحول القاب و عناوین فرمانده کل سپاه، در عصر ساسانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های علوم تاریخی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده‌گان:

ابوالفضل محمد کریمی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران قبل از اسلام، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران

جود هروی - عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

میرزا محمد حسنه - استادیار گروه تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرود

خلاصه مقاله:

از جمله مناصب درجه اول در دربار شاهنشاهی ساسانی، فرمانده کل سپاه بود. فرمانده کل سپاه توسط پادشاه انتخاب، و اغلب یکی از اعضای خاندان‌های اشرافی بود. به عقیده برخی از پژوهشگران تا پیش از سلطنت خسرو انشیروان، فرمانده کل سپاه بر عهده ایران سپاهبند بود، و پس از اصلاحات نظامی خسرو اول این عنوان منسوخ و چهار سپهبد جایگزین آن شد. این در حالی است که این باور مغایر با برخی گزارش‌های بر جای از متون تاریخی و شواهد باستان‌شناسی است. از این روی در مقاله حاضر کوشش شده با رویکردی توصیفی و تحلیلی، و بهره‌گیری از منابع تاریخی و باستان‌شناسی، القاب و عناوین فرمانده کل سپاه در ادوار مختلف عصر ساسانی مورد بررسی قرار گیرد. یافته‌های این پژوهش بیانگر این است که، عنوان ایران سپاهبند در دوره‌ی نخستین و میانی شاهنشاهی ساسانی مرسوم نبوده، و به نظر می‌رسد در سال‌های نخستین، هزاربد و در دوره میانی ارتشتاران سالار، لقب فرمانده کل سپاه بوده است. همچنین در سال‌های پایانی شاهنشاهی ساسانی و با انجام اصلاحات نظامی توسط خسرو انشیروان، لقب ارتشتاران سالار منسوخ و به جای آن چهار سپهبد با لقب ایران-سپاهبند جایگزین شد. علاوه بر این خواهیم دید که، قدرت ایران سپاهبندها پس از اصلاحات خسرو اول، نه تنها کاهش نیافت بلکه به دلیل برخورداری از اختیارات کشوری و لشگری افزایش هم یافت.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: ایران‌سپاهبند، ارتشتاران‌سالار، هزاربد، خسرو انشیروان، ساسانیان

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600012>